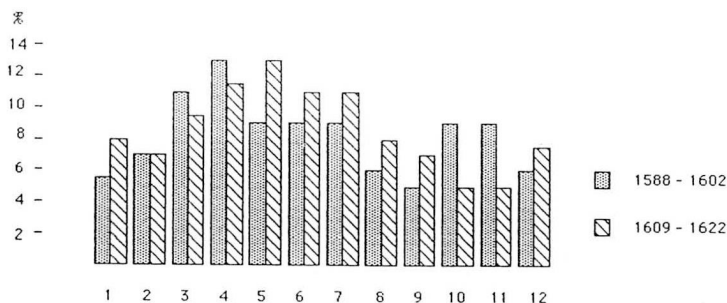

SUOMEN KESKIAJAN ARKEOLOGIAN SEURA

- SÄLLSKAPET FÖR MEDELTIDSARKEOLOGI I FINLAND

JÄSENTIEDOTE 3/1994

**SUOMEN KESKIAJAN ARKEOLOGIAN SEURA -
SÄLLSKAPET FÖR MEDELTIDSARKEOLOGI I FINLAND**

Osoite : Suomen keskiajan arkeologian seura
Turun maakuntamuseo
PL 286
20101 Turku

Puheenjohtaja :	Knut Drake	puh: 921-2534 535
Rahastonhoitaja :	Satu Mikkonen-Hirvonen	puh: 921-2442 886
Sihteeri :	Henrik Asplund	puh: 921-2519 801

Yhdistyksen tarkoituksena on edistää keskiajan arkeologian tutkimusta ja korkeakouluopetusta. Yhdistys järjestää seminaareja ja esitelmätilaisuuksia sekä harjoittaa julkaisutoimintaa. Jäseneksi voi ilmoittautua yhdistyksen osoitteella. Jäsenmaksu on 60 mk, opiskelijoille 30 mk.

Tiedotteen kannessa on kuvattu diagrammi Sirkku Pihlmanin artikkelista *Begravningar i Åbo under slutet av 1500-talet och början av 1600-talet; Tolkningsproblem kring Helgeandskyrkans gravar* (Finskt Museum 1992, Helsingfors/Vammala 1994). Historiallisiin lähteisiin perustuvassa diagrammissa esitetään tietoja kuolleiden määrästä kuukausittain huonon sadon vuosina (1588-1602) ja keskimäärin paremman sadon vuosina (1609-1622).

**SEVENTEENTH CHATEAU GAILLARD CONFERENCE
FOR MEDIEVAL CASTLE STUDIES
ABERGAVENNY 28.8.-3.9.1994**

Borgforskare i Väst-Europa samlas sedan 1960 vart annat år till en s.k. Chateau Gaillard -konferens för att lyssna till föredrag och besöka olika borgar. Initiativet till dessa möten togs ursprungligen av professor Michel de Bouard från Caen och verksamheten var därför länge starkt franskspråglad, men under senare år har den blivit mera allmänt västeuropeisk. Organisationen styrs dock fortfarande av en enväldig *Comité Permanent*, som bestämmer vem som får deltaga i mötena och vilka ämnen som skall behandlas. De nordiska länderna representeras i kommittén av Rikke Agnete Olsen och Johannes Hertz från Danmark.

Årets Chateau Gaillard-konferens ägde rum i Abergavenny, en liten stad med ett stort förflutet i sydöstra Wales. Mötets tema var *Borgar och gränser*, ett ämne som var mycket lämpligt i Wales med sina tiotals mäktiga gränzburgar, uppförda i samband med Edvard I:s erövringskrig 1276-1283.

Mötets arrangörer hade byggt upp ett program med jämvikt mellan föredrag och utfärder. Föredragens antal var 22 medan utfärderna gick till 18 borgar och dessutom till några kyrkor och kloster-ruiner. Föredragen hölls som vanligt på franska, engelska eller tyska, utan tolkning eller skriftliga sammandrag på något annat språk. Mitt eget föredrag *Öffnung oder Sperre, schwedische Grenzbürgen des 14. Jahrhunderts* anslöt sig till mötets tema, liksom de flesta anförandena under veckan.

Chateau Gaillard-föredragen kommer ut i serien: *Chateau Gaillard, Etudes de Castellologie médiéval. Publications du Centre de recherche archéologiques médiévales, Université de Caen*. Häfte XVI, som innehåller föredragen från mötet i Luxemburg 1992, kom ut i samband med konferensen i Abergavenny.

Knut Drake

IIKKA KRONQVIST - MUISTO JA PERINTÖ

Maisteri Iikka Krongvist oli Muinaistieteellisen toimikunnan näkyvimpiä hahmoja 1930-luvulla. Varsinkin hänen keskiaikaisia kirkkoja ja linnoja koskevat tutkimuksensa saavuttivat kiinteään aseman tutkimushistoriassa. Toimikunnan virkamiehenä hän oli näkyvästi mukana luomassa nuoren valtion restaurointi- ja suojeluideologiaa.

Iikka Krongvistin kuolemasta on 50 vuotta. Museoviraston rakennushistorian osasto järjestää vuosipäivänä 29. lokakuuta 1994 Kansallismuseon luentosalissa klo 11 - 15 esitelmä- ja keskustelutilaisuuden, jossa hänen perintöään tarkastellaan.

Tilaisuudessa yli-intendentti Elias Härö esitelmöi Iikka Krongvistista muinaistieteellisen toimikunnan virkamiehenä ja suojeluideologian luoja. Tutkija Markus Hiekkasen esitelmän aiheena on Krongvistin kivikirkkojen ajoitusrungon tausta, kun taas tutkija Helena Edgren kertoo Krongvistista kalkkimaalausten tutkijana. Tutkija Kari Uotila tarkastelee Krongvistia keskiajan linnojen tutkijana.

Esitelmät ovat n. 30 min. pituisia. Ne ovat alustuksenluontoisia, joten yleisökysymykset ja -keskustelu on tervetullutta. Lounastauko pidetään 12.30-13.15. Tilaisuuden yhteyteen järjestetään Iikka Krongvistin työstä muinaistieteellisessä toimikunnassa kertova näyttely.

Tilaisuutta koskeviin tiedusteluihin vastaa tutkija Markus Hiekkanen (p. 90-40 50 490, fax 66 11 32).

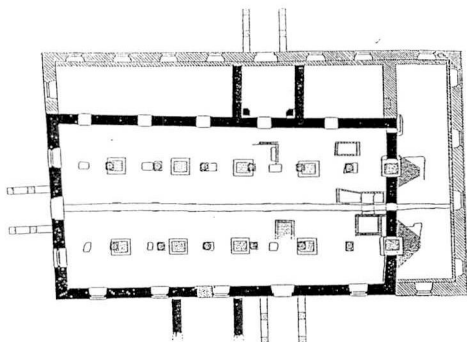
Tervetuloa!

VIIPURIN KESKIAIKAISET KIRKOT

Viipurissa toimi parhaimmillaan keskiajan loppupuolella viisi kirkollista yhteisöä, kukin keskuspiirteenään kirkko. Vanhin ja alueellisesti laajin oli kaupunginkirkko, jonka seurakuntayhteisö oli myöskin Viipuria ympäröivä maaseutu, Viipurin pitäjä. Linnan kirkko tai kappeli lienee enimmälti palvellut linnan haltijoita ja palvelijoita. Dominikaanikonventti ja fransiskaanikonventti olivat puoliksi suljettuja sääntö-kuntayhteisöjä, joiden jäsenet kuitenkin harjoittivat kansan keskuudessa laupeudentyötä ja saarnatoimintaa. Välittömästi kaupungin ulkopuolella oleva Maria Magdalenan kappeli palveli spitaalihospitaalin hoidokkeja.

KAUPUNGINKIRKKO / Myöh. tuomiokirkko

Viipurin seurakunta lienee perustettu jo Länsi-Karjalan valloituksen yhteydessä 1290-luvulla. Sen ensimmäiset kirkot olivat puisia ja niistä ainakin yhden venäläiset polttivat 1411. Tämän jälkeenkin rakennettiin puukirkko, joka tuhoutui kaupunki-palossa 1477. Tämän jälkeen suunniteltiin kivikirkko, joka muurattiin 1490-luvun alkuvuosina. Valmis se holveineen oli erään rakennusajalta säilyneen muistokirjoituksen mukaan vuonna 1494. Kirkossa teki laajuudeltaan tuntemattomia kaivauksia jo J.R. Aspelin 1886. Niitä jatkoi huomattavasti paremmin dokumentoiduilla (SM 1914) tutkimuksilla Juhani Rinne 1913. Viime aikoihin asti tutkimuksen tulokset ovat muodostaneet perustan kirkkoa koskevalle tietämykselle, mutta Moskovan arkistoista viime vuosina löytynyt ennen tuntematon mittaus- ja muu arkistomateriaali 1700-luvulta on muuttanut käsityksiä. - Ainakin vuonna 1986 ovat leningradilaiset arkeologit tehneet tutkimuksia kirkon alueella.

Seurakunnalla oli useita alttarisäätiöitä, luultavasti eniten koko Turun hiippakunnassa tuomiokirkon jälkeen.

Kaupunkipaloissa 1575, 1594, 1612, 1613, 1627 ja 1628 kirkko vaurioitui pahoin. Viipurin hiippakuntahallinnon käynnistyttyä uudelleen 1618 Stolbovan rauhanteon jälkeen kirkkorakennusta laajennettiin pohjoiseen ja itään. Rakennustyöt tehtiin todennäköisimmin vuoden 1628 palon jälkeen.

Viipurin piirityksen aikana 1710 kirkko vaurioitui venäläistykistön pommituksessa niin pahoin, että Viipurin asukkaat luultavasti hylkäsivät sen. Päätellen eräistä mittauspiirustuksista vuodelta 1744 säilyivät kuitenkin holvit ehjinä. Tämän jälkeen kirkko pyhitettiin ortodoksiseksi kirkoksi, jollaisena se säilyi vuoteen 1789 asti. Tällöin valmistui Uudelle raatihuoneentorille Preobrazenskin, Kristuksen Kirkastuksen kirkko.

Rappeutunut entinen kaupunginkirkko oli puolitoista vuosikymmentä käyttämätön kunnes se 1805 siirtyi venäläisen muonakomission omistukseen. Kirkon keskiaikaiset pilarit ja holvit sekä sakaristo purettiin. Uusien pilarien varaan tehtiin välipohja viljasäiliöitä varten. Myös keskiaikaiset päädyt purettiin, seinät korotettiin ja vesikatoksi tehtiin laakea aumakatto. Ulko-ovien eteen tehtiin pilarivaraiset katokset.

Makasiinina (1800-luvun lopulla myös tykkimakasiinina) entinen kirkko oli koko 1800-luvun ja 1900-luvun alun. Viipurin valloituksen 200-vuotisjuhlan yhteydessä se muutettiin uudelleen ortodoksiseksi kirkoksi. Tällöin mm. purettiin välipohja. Kansalaissodan jälkimainingeissa kirkko muutettiin luterilaiseksi kirkoksi ja se sai nimen Agricolan kirkko. Muutokset olivat vähäisiä, vain ikonostaasi poistettiin.

Talvisodassa, 18.2. 1940 venäläisten lentohyökkäyksessään pudottamat palopommit sytyttivät kirkon palamaan ja se tuhoutui seinämuureja lukuunottamatta. Kirkko on nyt ollut raunio 54 vuotta ja sellaiseksi sen soisi jäävänkin.

DOMINIKAANIKONVENTIN KIRKKO / Mustainveljesten kirkko, myöh. "Munkkiportin kirkko", Suomalainen kirkko, Maaseurakunnan kirkko

Dominikaanikonventin perustaminen liittyi aivan ilmeisesti unionivaltion Tanskan keskushallinnon pyrkimyksiin sitoa Turun hiippakunta taloudellisesti ja ideologisesti itseensä. Paavin lupa konventin perustamiseen annettiin helmikuussa 1392.

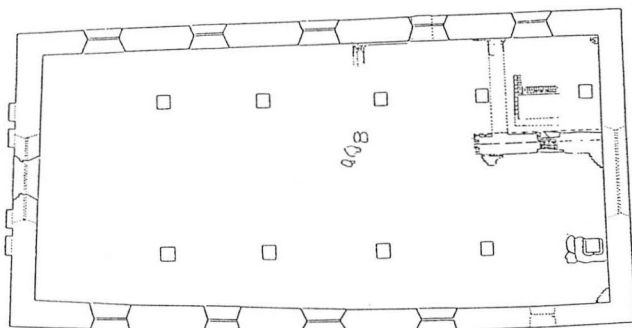
Konventti lienee alusta asti ollut samalla paikalla kuin missä se oli 1500-luvulla, siis kaupungin eteläosassa. Sen kirkko mainitaan ensimmäisen kerran 1403. Puukirkkojen kohtaloa koskevat tiedot puuttuvat; kivinen kirkko suunniteltiin ja rakennettiin 1480-luvun alussa, mahdollisesti epäsymmetrisesti kapeakuorisena samaan tapaan kuin Rauman fransiskaanikonventin

kirkko. Jos näin on, kirkko 1500-luvun alkupuolella pidennettiin ja siihen tehtiin samankaltaiset holvaukset kuin mm. Rymättylän ja Pedersören kirkoissa. On kuitenkin varsin mahdollista, että kirkko jo 1480-luvulla rakennettiin lopulliseen kokoonsa. Päätykoristelu on selkeästi myöhäis-keskiaikainen hammastiilikenttineen ja korkeine nauhakomeroineen. Katon pohjoislaite oli eteläistä pidempi kattaen kirkkosalin pohjoispuolella olevat konventin käyttöön tarkoitettut tilat.

Edellä esitetyt ajatukset perustuvat konservattori Oskari Niemen kirkonrauniossa 1943 tekemiin kaivauksiin; töistä laadittu kertomus on kuitenkin sanamuodoiltaan vaikeasti ymmärrettävä. Myös leningradilainen arkeologi Vjatcheslav Tjulenev teki kaivauksia kirkossa 1989-91.

Itse konventin sijainti ei ole tunnettu. Luontevampaa olisi olettaa niiden sijainneen kirkon etelä- kuin pohjoispuolella, mutta edellä mainittu tilaratkaisu ei tue tätä. Eteläpuolella, siis kaupunginmuurin edessä on 1600-luvun karttojen perusteella ollut laajahko avoin tila.

Konventti lakkautettiin kuninkaan päätöksellä 1541 ja muutettiin sittemmin kruunun viljamakasiiniksi. Vielä 1576 sitä sanotaan provianttiluostariksi, mutta 1579 se mainitaan kirkkona. Uskoakseni kirkolliseen käyttöön ottaminen tapahtui jolloinkin vuoden 1575 kaupunkipalon jälkeen. Kirkko palveli tämän jälkeen kaupungin suomalaista, alempisäätystä väestöä sekä maaseurakuntaa. Koko 1600-luvun oli kirkon taloudellinen asema ilmeisesti paljon tuomiokirkko-seurakunnan kirkkoa heikompi.

Vuosien 1706 ja 1710 piirityksissä kirkko ei juuri kärsinyt vaurioita, ehkä tykistötaktiikan kannalta syrjäisen sijaintinsa takia. Kun tuomiokirkko oli osaksi tuhoutunut (ks. edellä) toimi entinen dominikaanikirkko myös tuomiokirkkona aina vuoteen 1799, jolloin saksalaisen ja ruotsalaisen seurakunnan Pietari-Paavalin kirkko valmistui Paraatikentän luo.

Keskiaikaisen asunsa dominikaanikirkko menetti 1828-33. Keskiaikaiset holvit ja päädyt purettiin, samoin lattia sekä ikkuna- ja oviaukot muutettiin kokonaan. Vanha rakennusrunko muutettiin uusklassisistiseksi matalakattoiseksi monumentiksi, jollaisena se säilyi maaseurakunnan kirkkona Talvisotaan saakka. Kuten kaupunginkirkkokin se tuhoutui helmikuussa 1940 palopommin sytyttämänä. Viipurin valtauksen jälkeen suunniteltiin raunion kunnostamista kirkoksi, mutta suunnitelmat eivät ehtineet piirustuksia pitemmälle kun kaupunki jouduttiin luovuttamaan.

Vuodesta 1945 lähtien kirkonraunion tiloissa on toiminut mekaaninen verstaas; entinen kirkkosali on jaettu betonisella välipohjalla kahteen kerrokseen. Vuonna 1990 rakennus paloi ja on sen jälkeen ollut käyttämätön. Tietävästi on olemassa hankkeita raunion kunnostamiseksi kulttuuritaloksi tai jopa kirkoksi. Käsitykseni mukaan dominikaanikonventinkin kirkonraunio tulisi päästää lepoonsa.

FRANSISKAANIKONVENTIN KIRKKO

Viipurin fransiskaanikonventti perustettiin samoista syistä kuin dominikaanikonventti. Se mainitaan ensimmäisen kerran 1403, tuolloin jo olemassa-olevana.

Konventti perustettiin kaupunkiniemen länsiosaan, lähelle Saksalaiskatua (Karjaportinkadun / Proggonaja ulitsa edeltäjä), joka Karjaportin kautta johti Novgorodin suuntaan. Jo 1440-luvulla oli kirkon rakentaminen kivistä vireillä, mutta se tehtiin vasta vuoden 1500 tienoilla taloudellisten edellytysten puuttuessa. Esa Kahilan vuonna 1936 tekemissä arkeologisissa tutkimuksissa oletettiin löydetyn osa konventin kirkkoa. Löydettyjen muurirakenteiden äskettäin tehty tarkempi analyysi on osoittanut, että kysymyksessä ovat konventtiin kuulunut jokin muu rakennus. Kirkon sijaintia ja pohjakaavaa ei siis tunneta. Jo vuonna 1925 oli Hackman & Co:n sokerimakasiinin perustuksia kaivettaessa löytynyt konventtiin kuuluneita seinämuureja ja kellarituloja. Vuonna 1986 kaivoi konventin alueella leningradilainen Vjatseslav Tjulenev, lähinnä kuitenkin niissä kohdissa, missä Kahila kaivoi 1936.

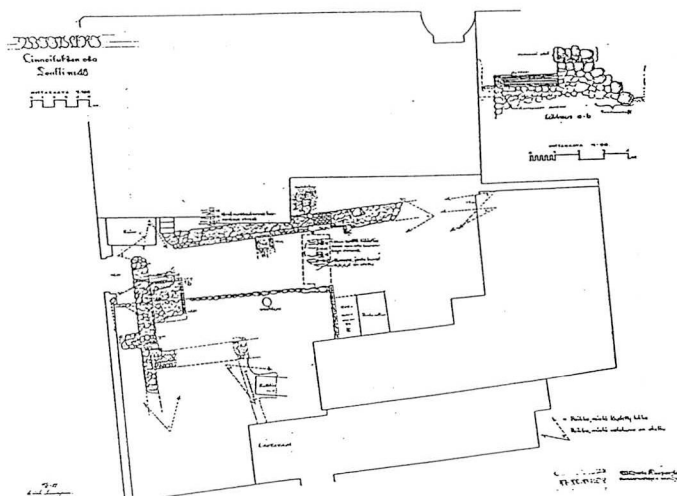
Konventissa tiedetään olleen ainakin kivistä muurattu konventtitupa, joka purettiin 1540; kivet ja tiilet käytettiin Andreaksen tornin korjaukseen. Vuonna 1560 mainitaan entiseen konventtiin kuuluneet kellari ja ruoka-aitta, vuonna 1683 puolestaan "kamari".

Mainittakoon, että konventin johdossa oli 1470-luvulta vuoteen 1493 Staffan Larsson, ainoa suomalainen teologian tohtorin arvonimen saavuttanut henkilö keskiajalla.

Kruunun suljettua ruotsin luostarit, oli Viipurin fransiskaanikonventti ensin jonkin aikaa kaupungin hevostallina (tällöin mm. purettiin em. konventtitupa), mutta muutettiin 1547 makasiiniksi, josta vuokrattiin tiloja kaupunkilaisille.

Uuteen Vallin kaupunginosaan suunniteltiin 1560-luvulla kirkkoa, mutta säästäväisyysyystä päätettiin vuonna 1572 ottaa uudelleen käyttöön fransiskaanikonventin hylätty kirkko. Kirkkoon palkattiin myös saarnaaja, jollainen lieene toiminut aina vuoden 1628 kaupunkipaloon asti. Vuonna 1642 piirrettyyn kaupunkikarttaan kirkko onkin merkitty katottomana rauniona. Tarkemmin määrittelemätöntä kirkollista toimintaa näyttää silti olleen aina vuoteen 1690 asti, jolloin kirkkoa alettiin käyttää jauhinkivien varastona. Muita huonetiloja vuokrattiin edelleenkin kaupunkilaisille.

Varastona kirkko oli vuoden 1738 kaupunkipaloon asti, jolloin rakennus vaurioitui pahoin. Konventin tontti luovutettiin pormestari Frans Reineckelle, joka 1746 antoi purkaa kaikki sen rakennukset, mukaanlukien kirkonraunion, uuden asuin-kartanonsa tieltä.

MARIA MAGDALENAN KAPPELI

Viipurin linnanpäällikkö Erik Akselinpoika anoi ja sai 1475 paavilta luvan perustaa kaupunginmuurien ulkopuolelle hospitaalin ja sen yhteyteen kappelin. Instituutio pyhitettiin Maria Magdalenalle.

Hospitaali lienee ollut aidattu alue, jonka sisäpuolella kaikki rakennukset tehtiin. Sijaintipaikaksi voi arvella välittömästi Munkkiportin ulkopuolella ollutta aluetta, siis ehkä Juusteninkadun ja Etelävallin yhtymäkohdasta etelään. Vuoden 1505 tienoilla se tosin tilapäisesti siirrettiin venäläishyökkäyksen pelossa kaupunginmuurin sisäpuolelle. Vuonna 1547 määräsi kuningas hospitaalin siirrettäväksi kauemmaksi kaupungista. Sen asema on merkitty Erik Aspegrenin kaupunkikarttaan vuodelta 1655. Nykyisessä asemakaavassa sen voi arvioida olleen jossakin Havinkadun ja Havinrannankadun välillä; mittaukset ovat kuitenkin epätarkkoja.

Keskiaikaisen hospitaalin rakennuskannasta ei tiedetä mitään. Kappelikirkon on arveltu olleen kivistä, mutta tätä on pidettävä Erik Akselinpojan yleisen toiminnan perusteella tehtynä katteettomana romantisoitina. Varsin vauras hospitaali näyttää silti olleen päätellen sen maaomaisuudesta 1500-luvulla.

Kaikki hospitaalin rakennukset poltettiin venäläisten piirittäessä kaupunkia lokakuussa 1706. Hoidokit majoitettiin ensin kaupunkiin, mutta siirrettiin jo 1707 Lappeenrantaan. Sieltä heidät 1711 siirrettiin Kangasniemelle ja edelleen Mikkeliin.

LINNANKIRKKO

Viipurin linnassa on todennäköisesti sen varhaisimmilta ajoilta lähtien ollut kirkko tai kappeli, joka palveli linnan kulloistakin haltijaa ja tämän palvelijoita, ehken myös linnasaarella asujia. Tiedot sen alkuperäisestä sijainnista ovat hyvin epävarmat. Ylioppilas Alfred Hackman päätyi 1886 kaupunginarkkitehti Frans Odenwallin vuonna 1868 tekemien mittauspiirustusten ja eräiden arkistolähteiden perusteella tulkintaan, jonka mukaan kappeli sijaitsi kaakkoisessa siivessä, toisen kerroksen keskivaiheilla sijaitsevassa huoneessa. Tulkinnan perustana oli erityisesti tilan "tähtiholvi", jota on Hackmanin mielestä vaikea kuvitella muun kuin sakraalitilan katteeksi. Odenwallin mittauksista käy mielestäni kuitenkin ilmi, että alkuperäinen holvaus olisi ollut kahdeksanjakoinen ristiholvi.

Vuonna 1567 entinen kappeli lakkautettiin ja uusi sisustettiin entiseen linnantupaan.

INTERNATIONAL MEDIEVAL CONGRESS II

10 - 13 July 1995

University of Leeds

CALL FOR SESSIONS/CALL FOR PAPERS

Sessions may be organized by individuals, academic societies, university departments or publications. Any subject relating to the European Middle Ages (c. 450 - 1500) may be proposed, including:

Anglo-Saxon Studies	The Medieval Empire	Performance and Pictorial Arts
Arabic Studies	Medieval Languages	Philosophy and Theology
Archaeology	Mediterranean Studies	Vernacular Literature
Early Medieval History	Norse and Viking Studies	Women's Studies
Low Countries Studies	Sources and Resources in Medieval Studies	

The Crusades (especially relating to the 900th Anniversary of the Council of Clermont)

Sessions will be of 90 minutes' duration, each comprising three 20 minute papers. An information package including forms for session organisers may be obtained from the address below. Final proposals should be submitted by 31 July 1994.

Keren H. Wick
International Medieval Congress
The University of Leeds
International Medieval Institute, Parkinson 1.05
LEEDS LS2 9JT U.K.

Until April 1995 Tel: +44 (532) 333614 Fax: +44 (532) 333616
From 1 August 1994 Tel: +44 (113) 233-3614 Fax: +44 (113) 233-3616

Academic Committee
Joyce Hill (English) Ian Wood (History) Brian Richardson (Italian) Richard Bynm (German) Peter Meredith (English)

*Lisätietoja IMC II:sta on saatavissa
Suomen keskiajan arkeologian seuran sihteeriltä!*

SUOMEN KESKIAIKAISTEN KIVIKIRKKOJEN AJOITTAMINEN

Seminaari Hämeen linnassa
perjantaina 18.11.1994

- 09.00 Ilmoittautuminen
- 10.00 Seminaarin avaus
- 10.15 **Markus Hiekkänen**, Turun keskiaikaisen hiippakunnan kivikirkot. Systemaattinen luokittelu ja ajoitus.
- 11.00 **Carl Jacob Gardberg**, Keskiajan kivrakentaminen historiallisessa yhteydessään.
- 12.00 Lounas
- 13.15 **Knut Drake**, Tyylivertailu tutkimusmetodina.
- 14.00 **Pekka Sarvas**, Rahalöydöt ajoituskeinona.
- 14.45 Kahvi
- 15.15 **Högne Jungner**, Keskiaikaisten kivrakenteiden ajoittaminen luonnontieteellisin menetelmin.
- 15.45 Päätöskeskustelu

Seminaari on avoin kaikille kiinnostuneille. Seminaarin hintaan 120 mk / 100 mk opiskelijoille sisältyy lounas ja kahvi sekä seminaariesitelmien lyhennelmät. Maksu suoritetaan seminaaripäivänä Hämeenlinnassa. Osanottajia pyydetään ilmoittautumaan kirjallisesti 4.11. mennessä osoitteella Suomen keskiajan arkeologian seura, PL 286, 20101 Turku.

OMA BUSSI TURUSTA 18.11.?

Hämeen linnan seminaariin Turusta lähteville on suunnitteilla oma bussikuljetus, mikäli kuljetettavia on riittävä määrä. Asiasta kiinnostuneita pyydetään ilmoittautumaan Suomen keskiajan arkeologian seuran toimihenkilöille.

ARKEO -

ARKEOLOGIAN OPPITUOLI 25 VUOTTA
TURUN YLIOPISTOSSA

Suomalaisen ja vertailevan arkeologian osaston toimintaa esittelevä näyttely Turun yliopiston hallintorakennuksen aulassa 12. - 21.10.1994. Näyttelyyn voi tutustua hallintorakennuksen aukioloaikoina arkisin klo 20 asti.

UUSI AIKA -VERKKO

Uuden ajan alun (löyhästi määriteltynä 1300-1700 -luvun) tutkijoille ollaan perustamassa verkkoa, joka ensialkuun toimii tietopankkina ja postituslistana. Jatkossa pyritään järjestämään myös uuden ajan alun tutkimuksen liittyviä seminaareja.

ILMOITTAUTUMINEN UUSI AIKA -VERKKOON

Nimi _____

Arvo _____

Ammatti _____

Laitos _____

Osoite _____

Sähköposti _____

Fax _____ Puhelin _____

Tämänhetkinen tutkimus tähtää

☐ Pro gradu ☐ Lisensiaatintutkimus ☐ Väitöskirja

☐ Muu, mikä? _____

Tutkimuksen aihe

Palauta kaavake 15.11. mennessä osoitteeseen:
Marjo Kaartinen ja Anu Korhonen
Turun yliopisto, Kulttuurihistoria
Arwidssoninkatu 1, rak. 10
20500 Turku

TUTKIMUS MYÖHÄISANTIIKISTA

Åbo Akademin taidehistorian laitoksella on hyväksytty Suomen keskiajan arkeologian seuran jäsen FM Arja Karivierin lisensiaattityö *Studies on Late Roman Art and Architecture. The Effect of Imperial and Religious Policy on Material Culture.*

CASTELLA MARIS BALTICI 1

Suomen keskiajan arkeologian seuran vuonna 1991 järjestämän linnasymposiumin julkaisua *Castella maris Baltici 1* myy Tiedekirja (Kirkkokatu 14, Helsinki) hintaan 190 mk. Seuran toimihenkilöiltä julkaisu on ostettavissa jäsenhintaan 160 mk. Julkaisu on englannin- ja saksankielinen. Se sisältää 320 sivua ja 260 kuvaa.

TUTKIMUKSIA TURUN LINNASTA

Suomen keskiajan arkeologian seuran marraskuussa vuonna 1992 järjestämän Turun linna -seminaarin esitelmät on julkaistu Turun maakuntamuseon raportti-sarjan niteenä nro 16, nimellä *Tutkimuksia Turun linnasta - Åbo slott-studier 1*. Kirja on kesän aikana toimitettu kaikille seminaarin osanottajille. Seuralla on myös käytettävissään pieni määrä raportteja, joita myydään jäsenille edullisesti a 30 mk kpl.

